Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

1. Petrův 2:22-23 ²²On "se nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech". ²³Když mu spílali, neodplácel spíláním, když trpěl, nehrozil, ale předával vše tomu, jenž soudí spravedlivě.

While He was a child, He thought and spoke as a child; but no trace of sin marred the image of God within Him. Yet He was not exempt from temptation.... He was subject to all the conflicts which we have to meet. DA 71.1

DA – Touha věků 71.1 Dokud byl dítětem, myslel a mluvil jako dítě. Boží obraz v Něm nebyl narušen ani náznakem hříchu. Přesto nebyl ušetřen pokušení.... Prošel všemi nástrahami, kterým musíme čelit my, aby nám mohl být příkladem v dětství, dopívání i ve zralém věku. (srv. TV 42.1-2)

Jesus was misunderstood by His brothers because He was not like them. His standard was not their standard. In looking to men they had turned away from God, and they had not His power in their lives. The forms of religion which they observed could not transform the character. They paid "tithe of mint and anise and cummin," but omitted "the weightier matters of the law, judgment, mercy, and faith." Matthew 23:23. The example of Jesus was to them a continual irritation. He hated but one thing in the world, and that was sin. He could not witness a wrong act without pain which it was impossible to disguise. Between the formalists, whose sanctity of appearance concealed the love of sin, and a character in which zeal for God's glory was always paramount, the contrast was unmistakable. Because the life of Jesus condemned evil, He was opposed, both at home and abroad. His unselfishness and integrity were commented on with a sneer. His forbearance and kindness were termed cowardice. DA 88.1

DA – Touha věků 88.1 Ježíšovi bratři Mu nerozuměli, protože byl jiný než oni. Měl jiné měřítko a zásady. Oni vzhlíželi k lidem a odvraceli se od Boha, proto se v jejich životech neprojevovala Jeho moc. Formální zbožnost nemohla proměnit jejich charakter. Platili **Matouš 23,23** "desátky z máty, kopru a kmínu", a nedbali na "závažnější věci Zákona: právo, milosrdenství a věrnost". Ježíšův příklad je neustále popouzel. Jediné, co nenáviděl, byl hřích. Při pohledu na nepravost zjevně trpěl. Ze všeho nejdůležitější pro Něj bylo oslavovat Boha. Tím se zásadně lišil od všech, kdo svou vnější formální zbožností zakrývali zálibu v hříchu. Ježíš svým životem usvědčoval zlo, a proto narážel doma i mezi lidmi na odpor. Jeho obětavost a poctivost byly terčem posměchu. Pro Jeho shovívavost a vlídnost Jej nazývali zbabělcem. (srv. TV 53.1-2)

Of the bitterness that falls to the lot of humanity, there was no part which Christ did not taste. There were those who tried to cast contempt upon Him because of His birth, and even in His childhood He had to meet their scornful looks and evil whisperings. If He had responded by an impatient word or look, if He had conceded to His brothers by even one wrong act, He would have failed of being a perfect example. Thus He would have failed of carrying out the plan for our redemption. Had He even admitted that there could be an excuse for sin, Satan would have triumphed, and the world would have been lost. This is why the tempter worked to make His life as trying as possible, that He might be led to sin. DA 88.2

DA – Touha věků 88.2 Kristus zakusil všechnu hořkost a trpkost lidského údělu. Někteří lidé se Jej snažili potupit pro Jeho původ, a tak již od dětství musel snášet jejich pohrdavé pohledy a zlomyslné pomluvy.

Kdyby se byl nechal unést a odpověděl jediným nevlídným slovem či pohledem, kdyby byl jedinkrát podlehl svým bratrům a udělal něco nesprávného, nemohl by už být dokonalým příkladem. Tím by selhal při uskutečňování plánu našeho vykoupení. Kdyby byť jen připustil, že hřích je možné nějak omluvit, satan by zvítězil a svět by byl ztracen. Satan Jej chtěl svést k hříchu, a právě proto se Mu snažil všemožně znepříjemnit život. (srv. TV 53.3)

But to every temptation He had one answer, "It is written." He rarely rebuked any wrongdoing of His brothers, but He had a word from God to speak to them. Often He was accused of cowardice for refusing to unite with them in some forbidden act; but His answer was, It is written, "The fear of the Lord, that is wisdom; and to depart from evil is understanding." Job 28:28. DA 88.3

DA – **Touha věků 88.3** Ježíš však na každé pokušení odpovídal slovy: "Psáno jest." Téměř nikdy své bratry za nějaké provinění nenapomínal, promlouval k nim však Božím slovem. Když se k nim odmítal připojit a udělat něco zakázaného, obviňovali Ho ze zbabělosti. On jim vždy odpovídal: **Jób 28,28** "Psáno jest: 'Hle, bázeň před Panovníkem, toť moudrost a odvrátit se od zlého, toť rozumnost.'" (srv. TV 53.4)

There were some who sought His society, feeling at peace in His presence; but many avoided Him, because they were rebuked by His stainless life. Young companions urged Him to do as they did. He was bright and cheerful; they enjoyed His presence, and welcomed His ready suggestions; but they were impatient at His scruples, and pronounced Him narrow and strait-laced. Jesus answered, It is written, "Wherewithal shall a young man cleanse his way? by taking heed thereto according to Thy word." "Thy word have I hid in mine heart, that I might not sin against Thee." Psalm 119:9, 11. DA 89.1

DA – Touha věků 89.1 Někteří lidé Ježíše vyhledávali, protože v Jeho přítomnosti cítili klid. Mnozí se Mu však vyhýbali, neboť se cítili zahanbeni Jeho čistým životem. Mladí přátelé Jej nabádali, aby dělal to, co oni. Byl bystrý a veselý, měli rádi Jeho společnost a přijímali Jeho pohotové rady. Jen Jeho zásadovost se jim nelíbila. Považovali Ho za úzkoprsého a malicherného člověka. Ježíš jim odpovídal: **Žalm 119,9.11** "Psáno jest: '⁹Jak si chlapec udrží svou stezku čistou? Tím, že bude zachovávat tvé slovo. ¹¹Tvou řeč uchovávám v srdci, abych proti tobě nehřešil.'" (srv. TV 53.5)

Often He was asked, Why are you bent on being so singular, so different from us all? It is written, He said, "Blessed are the undefiled in the way, who walk in the law of the Lord. Blessed are they that keep His testimonies, and that seek Him with the whole heart. They also do no iniquity; they walk in His ways." Psalm 119:1-3. DA 89.2

DA – Touha věků 89.2 Často se ho ptali, proč je tak zvláštní, proč se snaží být jiný než všichni ostatní. On jim zase říkal: **Žalm 119,1-3** "Psáno jest: '¹Blahoslavení jsou ti, jejichž cesta je bezúhonná, ti, kteří žijí podle zákona Hospodinova. ²Blahoslavení jsou ti, kdo střeží jeho svědectví a hledají ho celým srdcem. ³Takoví nepáchají podlosti, chodí po jeho cestách.'" (srv. TV 54.1)

When questioned why He did not join in the frolics of the youth of Nazareth, He said, It is written, "I have rejoiced in the way of Thy testimonies, as much as in all riches. I will meditate in Thy precepts, and have respect unto Thy ways. I will delight myself in Thy statutes; I will not forget Thy word." Psalm 119:14-16. DA 89.3

DA – Touha věků 89.3 Na otázku, proč se neúčastní zábav nazaretské mládeže, odpovídal: **Žalm 119,14-16** "Psáno jest: '¹⁴Z cesty tvých svědectví se veselím jako z celého svého majetku. ¹⁵Přemýšlím o tvých přikázáních a hledím na tvé stezky. ¹⁶Tvá ustanovení jsou mi potěšením; nezapomínám na tvé slovo.'" (srv. TV 54.2)

Jesus did not contend for His rights. Often His work was made unnecessarily severe because He was willing and uncomplaining. Yet He did not fail nor become discouraged. He lived above these difficulties, as if in the light of God's countenance. He did not retaliate when roughly used, but bore insult patiently. DA 89.4

DA – **Touha věků 89.4** Ježíš se nedomáhal svých práv. Jeho ochota a trpělivost Mu často zbytečně ztěžovaly práci. On se však nenechal odradit a neztrácel odvahu. Díval se na všechny těžkosti jakoby z Božího pohledu a dokázal se nad ně povznést. Nikdy nikomu nic zlého neoplatil. Vždy trpělivě snášel všechny urážky. (srv. TV 54.3)

Though He had all the strength of passion of humanity, never did He yield to temptation to do one single act which was not pure and elevating and ennobling. HP 155.7

HP – V nebesích 155.7 Ačkoli disponoval veškerou silou lidských vášní, nikdy nepodlehl pokušení udělat jediný skutek, který by nebyl čistý, povznášející a zušlechťující.

Jesus was free from all sin and error; there was not a trace of imperfection in His life or character. He maintained spotless purity under circumstances the most trying. 7BC 929.4

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 929.4 Ježíš neučinil žádný hřích a neměl žádnou vadu. V Jeho životě a charakteru nebylo žádné stopy po nedokonalosti. Uchoval si neposkvrněnou čistotu i za těch nejtěžších možných okolností.

Through the help that Christ can give, we shall be able to learn to bridle the tongue. Sorely as He was tried on the point of hasty and angry speech, He never once sinned with His lips. With patient calmness He met the sneers, the taunts, and the ridicule of His fellow workers at the carpenter's bench. Instead of retorting angrily, He would begin to sing one of David's beautiful psalms; and His companions, before realizing what they were doing, would unite with Him in the hymn. 7BC 936.8

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 936.8 Díky pomoci, kterou je schopen Kristus dát, se můžeme naučit držet jazyk na uzdě. Ačkoli byl v otázce ukvapené a hněvivé mluvy těžce zkoušen, přesto svými ústy ani jednou nezhřešil. Posměškům, výsměchu a narážkám svých spolupracovníků v tesařské dílně čelil s trpělivým klidem. Místo aby rozzlobeně odsekl, začal zpívat jeden z Davidových nádherných žalmů a Jeho kolegové, aniž by si to pořádně uvědomili, se k Němu v chvalozpěvu připojili.

Žalm 59:17-18 ¹⁷Ale já budu zpívat o tvé síle a z jitra budu jásat nad tvým milosrdenstvím. Vždyť jsi mi nepřístupným hradem, jsi mi útočištěm v den soužení. ¹⁸Má sílo, budu tě opěvovat, neboť Bůh je můj nepřístupný hrad, můj milosrdný Bůh!

Jesus worked to relieve every case of suffering that He saw. He had little money to give, but He often denied Himself of food in order to relieve those who appeared more needy than He. His brothers felt that His influence went far to counteract theirs. He possessed a tact which none of them had, or desired to have. When they spoke harshly to poor, degraded beings, Jesus sought out these very ones, and spoke to them words of encouragement. To those who were in need He would give a cup of cold

water, and would quietly place His own meal in their hands. As He relieved their sufferings, the truths He taught were associated with His acts of mercy, and were thus riveted in the memory. DA 87.1

DA – Touha věků 87.1 Ježíš se snažil pomoci každému trpícímu, se kterým se setkal. Neměl peníze na rozdávání, ale často si odepřel jídlo, aby pomohl těm, kdo se Mu zdáli být potřebnější. Jeho bratři si uvědomovali, že Ježíš má na lidi jiný a daleko větší vliv než oni. Nikdo z nich nebyl tak citlivý a ohleduplný jako On, a ani po tom netoužili. Ježíš potěšoval a povzbuzoval chudé a ponížené, zatímco oni se k nim chovali tvrdě a nelítostně. Hladovým dával své vlastní jídlo a žíznivým podával číši studené vody. Zmírňoval jejich utrpení a pravdy, kterým je učil, se jim spojovaly s Jeho milosrdenstvím a vrývaly se jim do paměti. (srv. TV 52.4)

All this displeased His brothers. Being older than Jesus, they felt that He should be under their dictation. They charged Him with thinking Himself superior to them, and reproved Him for setting Himself above their teachers and the priests and rulers of the people. Often they threatened and tried to intimidate Him; but He passed on, making the Scriptures His guide. DA 87.2

DA – Touha věků 87.2 Jeho bratři to vše nesli velmi nelibě. Byli starší než Ježíš a mysleli si, že by je měl poslouchat. Vytýkali Mu, že se nad nimi povyšuje a že se staví nad učitele, kněze a vůdce lidu. Často Mu vyhrožovali a snažili se Ho zastrašit. Nehledě na to se však Ježíš nadále řídil Písmem. (srv. TV 52.5)